

בס"ד. "צעטלי" בכת"ק שכתב כ"ק אדמו"ר להמניחים בקשר להמדובר בהתועדות ש"פ תבוא, ח"י אלול, תשד"מ – בביאור פשט הכתוב (ר"פ תבוא): "והי' כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה וירשת וישבת בה ולקחת מראשית כל פרי האדמה גו", שאילו זכו הי' כיבוש וחלוקת הארץ מיד בבואם לארץ, והי' חל מצות ביכורים מיד.

(מצילום הכתי"ק, נדפס בעמוד הבא).

להמדובר

– ועפ"ז – פס"ד הספרי דביכורים ה"ז מיד כפשוטו – דאינו מחוסר זמן כ"א רק מעשה – הי' מיד בפועל –

שאילו זכו הי' כיבוש וחילוק הארץ ע"ד שהי' בכיבוש יעזר – תומ"י, והייתה חלות מצות ביכורים גם בפועל – כפס"ד הספרי מיד) דלא כשמיטה שצ"ל לאחרי שש שנים תזרע שדך (גו') – ואין סתירה מקידושין,

להוסיף הערה: התנאי דצ"ל לאחרי שכבשו וחלקו (ואפילו את"ל () שכאו"א שנתיישב בחלקו – נתחייב מיד מבלי לחכות שכולם יתיישבו

הרי החלוקה התחילה לאחרי גמר הכיבוש ע"פ פשטות הל' שבע שכבשו ו(לאח"כ) שבע שחלקו

ה"ה בחלק א"י שהוא במצות חילוק,

משא"כ דושנה של יריחו (גם בפש"מ – כפרש"י בהעלתך) שהובטחה וניתנה בפועל לבני יתרו (ואף של' רש"י – כשחילקו אין הכרח שגם להספרי כן הוא

ואף שהיו גרים (שלפרשי אינו קורא) הרי פי' טעמי' שאינו יכול לומר "נתת לנו" משא"כ הנ"ל אומר זה, כי נתגייר קודם הכיבוש (עכ"פ יל כן – לתרץ הספרי שהי' מיד בפועל ג"כ),

שהי' דושנה, משא"כ חברון שהובטחה לכלב (גם ע"פ פש"מ – פרש"י שלח . .) – טרשין (פרש"י שלח . .

ומשא"כ ירושלים (גם למ"ד דלא נתחלקה) דנכבשה לאחר זמן – משא"כ יריחו דנכבשה "מיד"

ועפכנה"ל יומתק (גם עפפ"ש"מ): כרמים וזיתים אשר לא נטעת () דגם ג' שנות ערלה וכו' אין צריך לחכות כ"א מיד ואכלת ושבעת

